

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/540/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613202130
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3613202130.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa G. E. K., s.r.o., so sídlom C., S. 5, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou R. E., s.r.o., so sídlom C., S. 5, proti odporkyni P. Z., bytom L., V. C. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa D., so sídlom S., H.. F. 5, P.: 42 XXX XXX, zastúpeného JUDr. B. L., advokátom so sídlom F., J. E. X/A, o zaplatenie 912,58 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 25. februára 2014, č.k. 5C/66/2013-80, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o nepriznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Vedľajší účastník **j e p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 25,58 Eur, na účet právneho zástupcu navrhovateľa R. E., s.r.o., so sídlom C., S. 5, do X dní.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh a rozhodol, že odporkyni a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne nepriznáva náhradu trov konania. Uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporkyni zaplatenia 912,58 Eur s úrokom z omeškania 5,17 Eur a s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 428,70 Eur od 31.03.2011 do zaplatenia z dôvodu, že jeho právny predchodca Všeobecná úverová banka a s. a odporkyňa uzavreli dňa 26.02.2004 zmluvu č. 1263454454, na podklade ktorej právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyni peňažné prostriedky. Odporkyňa v stanovených lehotách neplatila splátky, preto právny predchodca navrhovateľa od zmluvy odstúpil a vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 960,58 Eur, pozostávajúcu z istiny 476,70 Eur, úroku 279,59 Eur, úroku z omeškania 167,15 Eur a ostatného príslušenstva a poplatkov 37,14 Eur. Navrhovateľ si uplatňuje úrok z omeškania od 15.02.2011, t. j. od dňa nasledujúceho po dni postúpenia pohľadávky. Odporkyňa uhradila dňa 30.03.2011 sumu 48 Eur. Súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol platobným rozkazom zo dňa 03.04.2013, č.k. 20Ro/134/2013-23, proti ktorému podala odporkyňa odpor, ktorý odôvodnila tým, že pohľadávka navrhovateľa je premlčaná. Navrhla, aby súd žalobu zamietol. Vedľajší účastník na strane odporkyne poukázal na spotrebiteľský charakter zmluvy medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou. Úver považoval za bezúročný a bez poplatkov. Vzniesol námietku premlčania. Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľ je na podklade zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 14.02.2011 právnym nástupcom pôvodného veriteľa Všeobecná úverová banka a.s., ktorý uzatvoril na podklade žiadosti zo dňa 26.02.2004 s odporkyňou zmluvu o vydaní kreditnej platobnej karty. Kartový účet bol odporkyni otvorený dňa 16.04.2004. Hotovostný limit na kartu bol stanovený na 10.000 Sk. Z prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok vyplýva, že odporkyni bol poskytnutý úver v sume 497,91 Eur, ktorý riadne nesplácala. Právny predchodca navrhovateľa vyhlásil úver za splatný dňa 30.04.2008. Počet dní omeškania ku dňu 14.02.2011 vyčíslil na 1.114. Odporkyňa podpísala dňa 24.03.2011 listinu označenú ako "Dohoda o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach", podľa

ktorej uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy č. 1263454454 zo dňa 16.04.2004 s pôvodným veriteľom Všeobecná úverová banka a.s. Celková dlžná suma 1.154,40 Eur pozostávala z istiny 476,70 Eur, ostatného príslušenstva podľa zmluvy 446,74 Eur, úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 476,70 Eur od 03.02.2011 do dňa splatnosti poslednej splátky podľa dohody a nákladov na inkasné konane 181,23 Eur. Záväzkov sa zaviazala splácať v 24 mesačných splátkach po 48 Eur. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že návrh je potrebné zamietnuť z toho dôvodu, že žalovaný nárok je premlčaný a v konaní bola vznesená námietka premlčania. Z premlčaného nároku v prípade vznesenia námietky premlčania súd plnenie priznať nemôže, preto súd návrh v celom rozsahu zamietol. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že dohoda o uznaní záväzku nie je platným právnym úkonom, a preto nespôsobilá predĺženie premlčacej doby. Tvrdenie navrhovateľa, že vedľajší účastník nemôže vzniesť námietku premlčania, je irelevantný, pretože námietku premlčania vznesla v konaní odporkyňa. Súd sa nestotožnil ani s tvrdením navrhovateľa, že v právnom vzťahu vyplývajúcom z dohody o uznaní záväzku nemá postavenie dodávateľa. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu sa totiž nemení zmenou v osobe veriteľa. Aj dohoda má formu formulárovej zmluvy medzi podnikateľom a fyzickou osobou nepodnikateľom, vopred pripravenej navrhovateľom. Jej spotrebiteľský charakter je teda nepochybný. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní úspešnej odporkyne trovy konania nepriznal, pretože si náhradu trov konania proti navrhovateľovi neuplatnila. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal z toho dôvodu, že mu v konaní vznikli len trovy právneho zastúpenia, ktoré ale súd nepovažoval za účelne vynaložené. Súd prvého stupňa vychádzal z toho, že právny zástupca vedľajšieho účastníka neposkytol vo veci žiadne iné právne relevantné vyjadrenie, ako poskytla sama odporkyňa. Odporkyňa už pred vstupom vedľajšieho účastníka do konania vznesla námietku premlčania a vznesla aj argumenty pre neplatnosť dohody o uznaní záväzku. Vyjadrenie vedľajšieho účastníka ani účasť jeho zástupcu na pojednávaní tak už nemohlo odporkyne nijako v konaní pomôcť. Vedľajší účastník v podstate len zopakoval argumenty, ktoré už predtým v konaní predniesla odporkyňa. Jeho účasť v konaní teda odporkyne už nepriniesla žiaden podstatný úžitok. Preto súd prvého stupňa považoval trovy konania vedľajšieho účastníka vo vzťahu k výsledku konania za nepotrebné na účelne bránenie práva odporkyne, ktoré sa v konaní účelne a úspešne bránila sama.

Proti tomuto rozsudku v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník ktorý uviedol, že vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporkyne, a to v súlade s § 93 ods. 2, 3 O.s.p. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Vedľajší účastník by bol rád, ak by sa prijala taká vnútroštátna právna úprava, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offio v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčanie namietat'. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, a preto v každom spore, v ktorom navrhovateľ žaluje premlčaný nárok, vnáša námietku premlčania. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 5Cdo 71/2010 zo dňa 09.06.2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 17Co/87/2011-71 zo dňa 25.04.2012 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 7Co/34/2012 zo dňa 28.03.2012. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní.“ Vstupom vedľajšieho účastníka do konania sa navrhovateľ zrazu v súdnych konaniach začína ocitať v postavení, v ktorom nachádza rovnocenného partnera v riešení právnych otázok súvisiacich s prebiehajúcimi spormi, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže v súdnom konaní náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Uviedol, že v predmetnej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, teda je nutné použiť normy spotrebiteľského práva aj výkladové pravidlá ich aplikácie. Pozitívny zásah štátu realizuje zákonodarná moc spotrebiteľskou právnou úpravou, avšak nezastupiteľnú úlohu pri naplňovaní cieľov EÚ v rámci ochrany spotrebiteľa musí zohrávať aj súdna moc náležitou aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľov. Vedľajšiemu účastníkovi vznikli v konaní trovy z titulu právneho zastupovania

právnym zástupcom podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. Vedľajší účastník navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka zmenil tak, že navrhovateľovi uloží povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 364,70 Eur. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 33,77 Eur.

Navrhovateľ vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojich rozhodnutiach, sp. zn. 5Co/26/2012 a sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Navrhovateľ poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 6Co/141/2012 a Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/91/2012. Zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ani ako splnomocnený zástupca odporcov, pričom tieto o vstupe združenia do konania pravdepodobne ani nemali žiadnu vedomosť, čo vyjadril aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutiach, sp. zn. 13Co/35/2012 a sp. zn. 13Co/36/2012. Upozornil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Odmenu za úkony právnej služby poskytnuté právnym zástupcom vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v súdnej veci navrhovateľ nepovažuje za účelne vynaložené trovy. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania potvrdil podľa § 219 O.s.p. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 40,52 Eur s DPH pozostávajúce z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 30,87 Eur a režijného paušálu k právnemu úkonu vo výške 9,65 Eur s DPH, za podanie odvolania.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka nie je dôvodné.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Povinnosť nahradiť trovy konania sa teda spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci.

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ sa návrhom podaným na súde prvého stupňa dňa 27.03.2013 domáhal voči odporkyni zaplataenia istiny vo výške 912,58 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa dňa 03.04.2013 vydal platobný rozkaz, č.k. 20Ro/134/2013-23, proti ktorému podala v zákonnej lehote odporkyňa odpor s odôvodnením, že pohľadávka navrhovateľa je premlčaná. Podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa 26.04.2013 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778 prostredníctvom právneho zástupcu svoj vstup do konania, v ktorom žiadalo doručenie návrhu na začatie konania s prílohami. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov

5, IČO: 42 176 778 v podaní, doručenom súdu prvého stupňa dňa 08.01.2014 poukázalo na spotrebiteľský charakter zmluvy medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou a zároveň vznieslo námietku premlčania. Súd prvého stupňa následne napadnutým rozsudkom návrh navrhovateľa zamietol. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že odporkyňa mala vo veci plný úspech. V zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. by bol navrhovateľ povinný nahradiť odporkyňu trovy konania, nakoľko si však odporkyňa náhradu trov konania proti navrhovateľovi neuplatnila, tak jej ich náhradu súd prvého stupňa nepriznal.

K vecnej správnosti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorý v napadnutej časti výroku nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania uvádza:

Právo podať odpor proti platobnému rozkazu, t. j. právo urobiť uplatnený nárok sporným, má v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. výslovne len žalovaný. Ide o dispozičné oprávnenie žalovaného naplňajúce dispozičnú zásadu občianskeho súdneho konania. Iba žalovaný rozhoduje o tom, či podaním odporu odstráni platobný rozkaz ako formu rozhodnutia vo veci samej a bude pokračovať v konaní podľa prejednávanej zásady a zásady kontradiktórnosti. Pokiaľ by sa priznalo právo podať odpor aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, došlo by tým k popretiu tohto dispozičného práva žalovaného. Na rozdiel od odvolania (majúceho suspenzívne a devolutívne účinky) má totiž podanie odporu okamžité a nezvratiteľné účinky - zrušuje sa ním platobný rozkaz. V prípade podania odporu vedľajším účastníkom, ak by sa mu priznalo takéto právo, by sa zisťovanie stanoviska žalovaného stalo bezpredmetné. Žalovaný by už totiž účinky podaného odporu nemohol zvrátiť a v dôsledku toho by sa stalo nepoužiteľným aj ustanovenie § 93 ods. 4 tretia veta O.s.p., podľa ktorého ak úkony vedľajšieho účastníka odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. Súd by už nemal priestor na žiadnu úvahu. (porovnaj uznesenie NS SR zo dňa 30.10.2013 sp. zn. 6 Cdo 357/2012).

Odvolací súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 21.10.2013, sp. zn. 7 Cdo 135/2013, v zmysle ktorého treba ustanovenie § 93 ods. 3 O.s.p., pokiaľ ide o vznik účinkov vedľajšieho účastníctva, vykladať tak, že účinky vzniku vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v takom konaní, v ktorom sa môže naplniť jeho obsah a účel. Takýmto konaním môže byť zásadne len sporové konanie. To však neplatí napríklad pre také štádium sporového konania, v ktorom súd rozhoduje v tzv. skrátanom konaní, ktoré v porovnaní s obvyklým priebehom reálneho sporového konania vykazuje výrazné odlišnosti, keďže sa realizuje bez nariadenia pojednávania a bez dokazovania vo vlastnom zmysle slova. Konanie majúce povahu tzv. skrátaného konania nadobudne atribúty sporového konania až včasným podaním odôvodneného odporu žalovaným, v dôsledku čoho sa platobný rozkaz zrušuje a súd nariadi pojednávanie. Až po takomto procesne účinne uplatnenom úkone žalovaného môže byť naplnený zmysel a obsah vedľajšieho účastníctva, pomáhať v konaní hlavnému účastníkovi a podporovať ho s cieľom prispieť k ochrane jeho práv (v prípade vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O.s.p.), prípadne aj svojich vlastných práv plynúcich mu z hmotnoprávných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov (v prípade vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 1 O.s.p.).“

Odvolací súd sa stotožňuje s tvrdením súdu prvého stupňa, ktorý trovy konania vedľajšieho účastníka, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia, nepovažoval za účelne vynaložené. Podanie (vyjadrenie vedľajšieho účastníka prostredníctvom právneho zástupcu), doručené súdu prvého stupňa dňa 08.01.2014 ani jeho účasť na pojednávaní konanom dňa 25.02.2014, nemožno považovať za úkony, ktoré by privodili odporkyňu úspech v konaní, ktorý dosiahla tým, že proti platobnému rozkazu sama podala v zákonnej lehote odpor, ktorý bol odôvodnený a v ktorom právne kvalifikovane vzniesla námietku premlčania. V prípade, ak by tak neučinila, išlo by o skátené konanie, popísané vyššie a platobný rozkaz by sa po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti stal spôsobilým exekučným titulom. Súd prvého stupňa by nemohol ex lege nariadiť pojednávanie, a Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778 by preto nedoručoval predvolanie na pojednávanie súdu. Pre úplnosť treba dodať, že v prípade ak by odporkyňa proti platobnému rozkazu, ktorý jej bol preukázateľne doručený dňa 08.04.2013 nepodala odpor, tento by nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 24.04.2013, t. j. skôr ako bol podaním, doručeným súdu prvého stupňa dňa

26.04.2013 oznámený vstup Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778 do konania, ako vedľajšieho účastníka.

Z vyššie uvedených dôvodov súd prvého stupňa správne nepriznal vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, spčívajúce v trovách právneho zastúpenia, keď by v prípade absencie odporu odporkyňou proti platobnému rozkazu išlo o tzv. skrátené konanie popísané vyššie, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 25,58 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 364,70 Eur, predstavujúca vedľajším účastníkom uplatňované trovy prvostupňového konania, a navrhovateľovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3, vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení, vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu) 26,56 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 13,28 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu, doručené súdu prvého stupňa dňa 14.05.2014, režijný paušál 8,04 Eur a 20 % DPH, vo výške 4,26 Eur, t. j. spolu trovy odvolacieho konania vo výške 25,58 Eur.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.